

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010200
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917010200.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 14. novembra 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným F. M., nar. XX.X.XXXX, prokurátorom Okresnej prokuratúry Ružomberok a matky obžalovaného F. M., proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/40/2017 z 27.9.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. M. a prokurátora z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie matky obžalovaného F. M. z a m i e t a , pretože bolo podané oneskorene.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/40/2017 z 27.9.2017, bol obžalovaný F. M. uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„dňa 30.12.2016 v čase približne od 18.30 h až do 22.10 hodiny v mieste trvalého bydliska na ulici Z. H. XXX/XX v L. po predchádzajúcej hádke bránil svojej matke F. M., nar. XX.XX.XXXX opustiť priestory bytu tak, že potom ako jej oznámil, že nikam nepôjde a zostane v obývačke bytu, zobral jej kľúče od bytu ako aj mobilný telefón a notebook, aby jej znemožnil privolať pomoc a opakovane ju v priestoroch obývacej izby sácal do sedačky, vulgárne jej nadával a minimálne 2 až 3 krát ju udrel päťou do tváre, následne ju hodil na zem a niekoľko krát udrel päťou do ľavej časti tváre a pery, zhodil ju na zem, kde si na ňu kľakol a udrel ju tri krát päťou do rebier vľavo, následne sa postavil a kopol ju do rebier, pričom jej uviedol „keď ma nahneváš, tak ťa zabijem, zahrabem a nikto ťa nenájde“, pričom poškodená zo strachu o svoj život kričala o pomoc a konanie obžalovaného ukončil až príchod hliadky Obvodného oddelenia PZ Ružomberok, ktorá násilne otvorila vstupné dvere do bytu a popísaným konaním spôsobil obžalovaný poškodenej F. M. zlomeninu VI a VII rebra vpravo, zlomeninu X a XII rebra vľavo, pomliaždenie mäkkých častí ľavej strany tváre s následnou modrinou a otras mozgu ľahkého stupňa s potrebnou dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 týždňov“.

Za to mu súd podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Krajská pobočka Žilina, vo výške 342,37 Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného, prokurátora, a matky obžalovaného F. M..

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Milana Klobušiaka ako aj svojim podaním, adresovaným okresnému súdu 2.11.2017.

Úvodom podaného odvolania opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, ako aj jednotlivé časti jeho odôvodnenia. Obžalovaný v podstate tvrdil, že okresný súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal so zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, svedčiacimi v jeho nevinu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 168 Tr. por. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nebolo dostatočne zrejmé, ktoré dôkazy súd vyhodnotil ako svedčiace v jeho neprospech. V napadnutom rozsudku okresného súdu bol v podstate opísaný len skutkový stav stíhaného trestného činu. Obžalovaný poukázal najmä na psychický a fyzický stav poškodenej v čase údajného spáchania trestného činu. Táto mala byť pod vplyvom alkoholu, ktorý ovplyvnil jej pamäťové schopnosti a vnímanie reality. Súd preto nesprávne vyhodnotil závery znalcov MUDr. Stanislava Kollára a PhDr. Jozefa Daňovského. Skutočnosti, ktoré boli obsahom jej výpovede z 31.12.2016, nezodpovedali skutočnosti. Výpoveď poškodenej bola spochybnená aj výpoveďami zakročujúcich príslušníkov polície B. a B.. V ďalšej časti obžalovaný podrobne opísal spôsob komunikácie poškodenej prostredníctvom mobilného telefónu, ako aj nedostatky zistené vo vykonanej obhliadke miesta činu. Výpoveď poškodenej 31.12.2016 nebola podľa tvrdenia obžalovaného vykonaná kontradiktórnym spôsobom. Obžalovaný nebol o výsluchu zákonným spôsobom vyzumený. Spôsob vyzumenia o vykonaní tohto procesného úkonu nebol zákonný. Súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho pretrvávali pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Odsudzujúci rozsudok obžalovaný označil za nepreskúmateľný. Obžalovaný vo vlastnom odôvodnení odvolania navyše rozsiahlym spôsobom poukázal na porušenie jeho ústavných práv, ako aj príslušných zákonov. Za nezákonný označil aj uložený trest. Aj v tejto súvislosti boli porušené jeho práva, ktoré sú garantované ústavou, ako aj Listinou základných práv a slobôd. Trest bol uložený v rozpore s platnými zásadami pre ukladanie trestov. Odvolanie prokurátora, smerujúce proti výroku o uloženom treste, označil za nedôvodné.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolanie prokurátora označil za nedôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry napadol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste. Prokurátor považoval trest obžalovaného za neprimerane mierny a uložený v rozpore so základnými zásadami uvedenými v § 34 Tr. zák. Trest bol uložený na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a preto prokurátor zvýraznil rozsiahlu kriminálnu minulosť obžalovaného. Jeho osoba spĺňa kritériá recidivistu, nakoľko sa v minulosti opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti. Predchádzajúce tresty nemali na jeho osobu prevýchovný vplyv a účinok.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol s tým, aby obžalovanému uložil trest odňatia slobody minimálne v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajskému súdu v Žiline bolo predložené dňa 13.11.2017 podanie F. M., ktoré na poštovú prepravu podala dňa 10.11.2017. V zmysle jeho obsahu krajský súd zistil, že poškodená označila odsudzujúci rozsudok okresného súdu za príliš prísny. Stíhanú trestnú činnosť v dôsledku požitého alkoholu vo svojej výpovedi z prípravného konania opísala nesprávne, pričom poukázala na jednotlivé odlišné okolnosti priebehu skutku. V obsahu podania vyhlásila, že obžalovaný ju osobne neobmedzoval a na žiadne vyhrážky zo strany jeho osoby si nepamätá. Poškodená ďalej oznámila, že verejného zasadnutia na krajskom súde sa nezúčastní z dôvodu zdravotných komplikácií.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti poškodenej, obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a v zmysle jeho záverov krajskému

súdu navrhol aj rozhodnúť. Pokiaľ matke spôsobil zranenia, nebolo to úmyselne, pričom ďalších žalovaných trestných činov sa nedopustil. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a obžalovanému uložil prísnejší trest podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to v jej polovici.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné. Odvolanie poškodenej bolo podané oprávnenou osobou podľa § 308 ods. 2 Tr. por., avšak oneskorene po uplynutí lehoty uvedenej v § 309 ods. 4 Tr. por. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uznanej vine a uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Pokiaľ sa týka jednotlivých dôkazov vo vykonanom trestnom stíhaní, tieto sú z hľadiska obsahu podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Písomné vyhotovenie rozsudku bolo riadnym spôsobom doručené jednotlivým stranám konania. O tejto skutočnosti svedčia doporučené doručky do vlastných rúk, zažurnalizované na č.l. 532 spisového materiálu. Z tohto dôvodu krajský súd považoval za nadbytočné opakovane popísať výpovede obžalovaného, ako aj zainteresovaných svedkov a jednotlivé zabezpečené a vykonané listinné dôkazy.

Obžalovaný v podstate spáchanie stíhaného trestného činu poprel a na svoju obajobu uviedol totožné skutočnosti, ako tie, ktoré boli predmetom podaného odvolania. Poškodená protiprávne konanie obžalovaného neurčito uviedla vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Z tohto dôvodu bola pred súdom prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, ktorá bola realizovaná 31.12.2016, teda nasledujúci deň po spáchanom skutku a zároveň tiež po vznesení obvinenia obžalovanému v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por. Poškodená podrobne označila jednotlivé časti fyzického a verbálneho útoku obžalovaného voči jej osobe. Poškodená udala priebeh skutku tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V súvislosti s označenou výpoveďou poškodenej krajský súd zvyrazňuje, že o tomto úkone trestného konania bol obžalovaný osobne vyrozumený dňa 31.12.2016 vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Ružomberok (č.l. 67-68 spisu). Obžalovaný s príslušníkom polície nekomunikoval a záznam o vyrozumení o úkone trestného konania odmietol podpísať. Predmetný postup obvineného sa opakoval aj pri iných úkonoch vykonaných v rámci prípravného konania.

Spáchanie stíhaného trestného činu obžalovaným potvrdzovali výpovede svedkov, a to zakorčujúcich príslušníkov polície Bc. I. B. a O. Y.. Po príchode na miesto činu boli z dôvodu pretrvávajúceho hluku a kriku nútení násilím otvoriť dvere bytu, v ktorom sa nachádzala poškodená a obžalovaný. Poškodená mala krvavé pery a značný opuch na tvári. Svedkyňa F. M. iná hliadka polície odviezla na lekárske ošetrenie. Poškodená zakročujúcim príslušníkom polície udala, že obžalovaný ju opakovane v inkriminovanom čase verbálne a fyzicky napádal. K okolnostiam významným vo vzťahu k stíhanému trestnému činu boli vypočuté aj svedkyne F. W., W. W. a dcéra poškodenej Y. M..

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvia psychiatrie JUDr. Stanislava Kollára vyplynulo, že poškodená v čase skutku približne od 18.30 hod. do 22.00 hod. sa s najväčšou pravdepodobnosťou nachádzala v stave jednoduchej, nekomplikovanej alkoholovej opitosti. Znalec zároveň vypovedal v tom zmysle, že dňa 31.12.2016 od 12.00 do 12.50 hod. poškodená nebola negatívne ovplyvnená psychotropnými alebo inými látkami, ktoré by ju zneschopňovali ako svedka. V čase výsluchu boli z psychiatrického hľadiska jej pamäťové schopnosti neporušené. Ďalej zistil, že morfín bol poškodenej podaný až po ukončení predmetnej výpovede svedkyne, teda v čase vykonania tohto

úkonu trestného konania nebola pod jeho vplyvom. Zo znaleckého dokazovania bolo taktiež zrejmé, že poškodená nemala v čase podania trestného oznámenia tzv. alkoholické okno.

Znalec z odboru psychológie PhDr. Jozef Daňovský v rámci trestného konania zistil, že u poškodenej nebolo zaznamenané zvýšené skóre ľživosti. Na upresnenie znaleckého dokazovania bol vypočutý znalec MUDr. Stanislav Kollár, ktorý uviedol, že diagnóza zdravotného stavu poškodenej stanovená predchádzajúcim znalcom PhDr. Jozefom Daňovským, nebola v čase spáchania skutku prítomná. Z tohto dôvodu nemohla mať vplyv na psychický stav poškodenej. Jednotlivé zranenia poškodenej utrpené v dôsledku konania obžalovaného dokumentoval znalecký posudok a výpoveď znalca MUDr. Tibora Latka.

Odvolačí súd tieto zabezpečené a vykonané dôkazy v predmetnom trestnom stíhaní vyhodnotil ako svedčiace v neprospech obžalovaného a potvrdzujúce jeho vinu. Krajský súd po starostlivom uvážení ustálil, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil tak, ako to vo svojom rozhodnutí uviedol prvostupňový súd. Zo zabezpečených dôkazov nevyplyvali relevantné skutočnosti spochybňujúce, že to bol práve obžalovaný, ktorý v inkriminovanom čase napádal opísaným spôsobom poškodenú. Takýto záver je dostatočne podporený výpoveďami poškodenej, zakročujúcich príslušníkov polície, ako aj výsledkami znaleckého dokazovania a zabezpečenými lekárskymi správami. Výpovede obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako nevierohodné, účelové a vykonané v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Obsah jednotlivých výpovedí obžalovaného bol v zásadnom rozpore s označenými objektívnymi dôkazmi zabezpečenými a vykonanými v trestnom stíhaní. Obhajoba obžalovaného, ktorá tvrdila, že prvotná výpoveď poškodenej nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, je v príkrom rozpore s listinnými dôkazmi, na ktoré už vyššie poukázal krajský súd. O vykonaní tohto úkonu trestného konania bol obžalovaný vyšetrovateľom o vznesení obvinenia riadne vyzoomený, o čom svedčil listinný záznam. Skutočnosť, podľa ktorej obžalovaný odmietol s vyšetrovateľom polície komunikovať, nemala vplyv na správnosť ďalšieho procesného postupu pri vyšetrovaní.

Krajský súd preto v podrobnostiach záveru o vine obžalovaného odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolačí súd v preskúmanom trestnom stíhaní nezistil porušenie práv obžalovaného na obhajobu, resp. iných zákonom garantovaných práv a slobôd.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Výmera uloženého trestu odňatia slobody bola podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnená najmä závažnosťou spáchaného trestného činu, ako aj vyhodnotením osoby obžalovaného. Závažnosť spáchaného trestného činu spočívala v jeho úmyselnom vykonaní voči chránenej osobe, pričom osoba obžalovaného vykazovala silné znaky kriminálneho narušenia. Obžalovaný bol v minulosti 12-krát súdne trestaný, pričom krajský súd mal preukázané, že uložené tresty nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv a účinok. Za takejto situácie krajský súd nezistil okolnosti odôvodňujúce uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody, a to aj preto, že trest bol obžalovanému správne uložený ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., za prevažujúceho pomeru prirážajúcich okolností. Výmeru uloženého trestu v trvaní 4 roky a 9 mesiacov krajský súd vyhodnotil ako primeranú a zodpovedajúcu základným zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák. Uložený trest z trestnoprávneho hľadiska spíňal okrem individuálnej prevencie aj prevenciu generálnu, t. j. iných odradí od páchania obdobných trestných činov. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v predmetnom trestnom stíhaní bol vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia krajským súdom vyhodnotený ako najprísnejší, a preto nezistil dôvod na jeho ďalšie sprísnenie. V zmysle tohto názoru odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia podľa § 48 ods.

2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním súčasne súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Ako zákonný bol vyhodnotený aj výrok napadnutého rozsudku, ktorý sa týkal náhrady spôsobenej škody. Podľa § 306 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie. V zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. Podľa § 308 ods. 2 Tr. por. v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do pätnástich dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Po vyhlásení rozsudku sa podľa § 312 ods. 1 Tr. por. môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Tr. por. Podľa § 309 ods. 4 Tr. por. iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Podľa § 63 ods. 2 Tr. por. sa do lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa § 315 Tr. por. o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. Odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Zo spisového materiálu, a to zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27.9.2017 (č.l. 501-5015 spisu) vyplýva, že obžalovaný za prítomnosti svojho obhajcu JUDr. Milana Klobušiaka po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku podal opravný prostriedok (odvolanie) ihneď. Z uvedeného dôvodu v prípade jeho trestného stíhania 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť príbuzným v priamom pokolení (matke obžalovaného) nasledujúceho dňa po oznámení rozsudku okresného súdu, t. j. dňa 28.9.2017 a táto uplynula dňa 12.10.2017.

Vzhľadom na skutočnosť, že matka obžalovaného F. M. podala odvolanie až dňa 10.11.2017, krajský súd predtým, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., jej odvolanie bez ďalšieho (a limine) zamietol ako podané oneskorene.

Na základe týchto skutočností preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokových častiach tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.